

1830

ONS JUBELJAAR

1930

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

15 JULI 1930

No. 14

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

— OPGERICHT IN 1896 —

Gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zoovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

Galaten 3 : 26 en 27.

DE EERSTE WET DES HEMELS.

Radiotoespraak van Dr. James E. Talmage van den Raad der Twaalven, gehouden 2 Maart 1930, te Salt Lake City.

Een oud wijsgeer schreef eens: „gehoorzaamheid aan bekende waarheden is de koninklijke weg tot datgene, wat nog te bereiken is.” (Aeschylus). Hier wordt op poëtische wijze gezegd, dat gehoorzaamheid het middel is tot vooruitgang, groei, ontwikkeling; en ofschoon deze uitspraak niet aan de Schrift is ontleend, toch zijn zoowel de letter als de geest der Schriften er volkomen mede in overeenstemming. De Schrift toch leert ons: gehoorzaamheid is de eerste Wet des Hemels. Het is niet de bedoeling in te gaan op een mogelijke uitdaging, gegrond op de beroemde uitspraak van Pope (een wijsgeer): „Orde is de eerste Wet des Hemels”. Het heeft geen zin hierover veel te zeggen, daar bij een juiste toepassing eigenlijk beide uitspraken waar zijn. Als eenige opmerking zou gezegd kunnen worden, dat orde het gevolg is van het toepassen van wetten of van overeenstemming met wetten en van deze zijde bezien is orde meer een gevolg dan een eerste oorzaak.

Een niet te herroepen wet.

In vorige toespraken van deze soort is met nadruk betoond geworden, dat door de verzoening aan alle menschen verlossing of redding van de machten des doods verzekerd is en dat zij tevens

de mogelijkheid tot zaligheid aan alle menschen openstelt. Dit beteekent eigenlijk een zekere vrijmaking van datgene, wat anders een eeuwige hindernis tot vooruitgang zou zijn, als gevolg van persoonlijke zonde. Wil men werkelijk een rechtmatig candidaat voor de zaligheid zijn of worden, dan moet men voldoen aan de „wetten en verordeningen van het Evangelie”. Zonder deze gehoorzaamheid kan geen enkele ziel, welke de jaren der verantwoordelijkheid heeft bereikt en een kennis heeft van het aardsch bestaan, een volheid der zaligheid in het Koninkrijk van God bereiken.

Onder de vele openbaringen, welke der wereld door den laterdaagschen Profeet, Joseph Smith, gegeven zijn, zijn er enkelen van zeer stoutmoedigen inhoud. Onder dezen is er een, welke vooral de aandacht van ernstige denkers heeft getrokken. Zij is geschreven in den vorm van een algemeenheid, in krachtigen eenvoud een diep principe omvattend: „Er is eene wet, onherroepelijk vóór de grondlegging der wereld in den hemel vastgesteld, waarop alle zegeningen steunen en wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop de zegen steunt.” (L e e r e n V e r b o n d e n 130 : 20, 21).

Gehoorzaamheid verzekert Vrijheid.

Er zijn nog te veel menschen, die het begrip gehoorzaamheid nog verbinden met gedachten aan dienstbaarheid of zelfs van knechtschap. Het tegendeel is evenwel waar. Gehoorzaamheid verzekert vrijheid en is het middel, waardoor men zegeningen kan erlangen. Dit geldt evenzeer voor geestelijke als voor stoffelijke zegeningen — als het tenminste noodig is tusschen deze beide een scheidingslijn te trekken — evenzoowel voor aardse als voor hemelsche zaken, evenzeer voor de wetten van God als voor de wetten door menschen gemaakt. Wie zijn het in de hedendaagsche samenleving, die zich vrij kunnen bewegen zonder angst elk oogenblik door een of andere autoriteit aangehouden te worden — wie zijn het, die in vrede vrij en ongestoord huns weegs gaan? Het zijn zij, die in gehoorzaamheid leven aan de bestaande wetten van de plaats, waar zij wonen of zich ophouden. Wat geschiedt met hen, die de wereldlijke macht tartten en de wetten des lands verkrachten? Als antwoord hierop wijs ik U op de gevangenissen des lands, waarvan er velen tot op de laatste plaats bezet zijn. Door hunne ongehoorzaamheid zijn deze ongelukkigen aldus opgesloten en hebben hun vrijheidsrechten verbeurd. Zij worden vastgehouden om de gemeenschap tegen hen te beschermen. De enkele uitzonderingen, welke op rechterlijke dwalingen, moedwil of andere oorzaken berusten, worden hiervan gaarne uitgesloten.

Twee voorbeelden.

De wet, het schrikbeeld der overtreders, beschermt degenen, die

haar gehoorzamen en verzekert daardoor de vrijheid van degenen, die haar volgen. Ik herhaal het hier nog eens: „Als wij eenigen zegen van God erlangen, dan is het door gehoorzaamheid aan de wet, waarop deze zegening steunt.” Laat ons nogmaals het zoo veel en zoo juist gebruikte voorbeeld der electriciteit beschouwen, zooals deze door den mensch wordt gebruikt. Wij kunnen zeggen, dat deze kracht door den mensch wordt beheerscht en zelfs aan den mensch dienstbaar geworden is. En wat een nut wordt ervan verkregen! Dezelfde kracht, die ons in het gerol van den donder en het flitsen van den bliksem verschrikt, dient ons in onze woningen als licht of warmte, drijft onze naaimachine en onzen stofzuiger. In fabrieken en in het mijnwezen is de stoom grotendeels door electricische kracht vervangen; onze kleederen worden erdoor geweeft, het graan wordt erdoor gemalen, onze kranten, boeken en tijdschriften worden er door gedrukt enz. De toepassing van electriciteit heeft telegraaf, telefoon en radio mogelijk gemaakt, waarmede onze boodschappen over de wereld, onder oceanen dóór of door het luchtruim gezonden kunnen worden.

Wilt gij nu weten, waardoor deze wonderen tot stand komen? Slechts door strikte gehoorzaamheid aan de wetten der electriciteit. Zelfs het nalaten of verkeerd toepassen van een der kleinste wetten ervan, kan van deze rustige, behulpzame en nu bijna onmisbare kracht een vernietigenden, verslindenden demon maken.

Gaarne gaf ik U een ander voorbeeld. In de handen van bijna een ieder is het photo-apparaat tot een soort speelgoed geworden, bovendien een nuttig instrument in de handen van degenen, die het als zoodanig willen gebruiken. Met behulp van zulk een toestel volgt het zonnelicht onze wenken en bevelen; door in het toestel een gevoelige plaat voor een onderdeel van een seconde aan het zonnelicht bloot te stellen, kunt ge een beeld maken van het landschap, waarop elke boom, elk huis, elke lijn voorkomt; of ge maakt een portret van een vriend, waarop elke bijzonderheid, elke trek, zelfs kleinigheden duidelijk te zien zijn. Hoe wordt dit volbracht? Door gehoorzaamheid aan de wetten van het licht en aan de wetten der scheikunde, tevens door gehoorzaamheid aan de voorschriften tot bediening van het apparaat, hetwelk eveneens volgens bepaalde wetten is opgebouwd. Als één der minste wetten of voorschriften overtreden wordt, dus bij de minste ongehoorzaamheid, komt er in de plaats van het landschap slechts een vlek te voorschijn en in de plaats van de trekken van den vriend bezit ge een bedorven plaat.

Het Meesterschap als gevolg van gehoorzaamheid.

Het ligt in de natuur des menschen te gehoorzamen. Bij het toepassen van verschillende stoffelijke uitvindingen gehoorzaamt hij gewillig en zelfs gaarne, daar hij voor zich het voordeel — laat

ons zeggen: den zegen opeischt, als resultaat zijner gehoorzaamheid. Elk dezer voordeelen of zegeningen is slechts te verkrijgen door overeenstemming met de betrokken wet. De mensch moet zich aan deze wetten onderwerpen, ten einde de krachten, welke hij denkt te kunnen benutten, te beheerschen. Waar is nu de dienstbare, waar de meester?

Als dus gehoorzaamheid aan deze natuurlijke wetten werkelijk het karakter droeg van slaafschheid of onderwerping, dan is de mensch van nature een slaaf en zelfs met vreugde, verlangend om zwaarder lasten te mogen dragen. Een der grootste doeleinden van de hedendaagsche wetenschap is het ontdekken van nieuwe wetten, wier bestaan dikwijls niet eens vermoed of slechts vaag vermoeld is. En waartoe dienen al deze pogingen onzer wetenschappelijke mannen? Zij zoeken deze nieuwe wetten slechts om deze nieuwe, en laat ons zeggen meestal hoogere wetten te gehoorzamen, omdat deze gehoorzaamheid nieuwe en grootere voordeelen, zegeningen, met zich mede brengt.

Als de mannen der wetenschap in hunnen arbeid slagen willen, dan moeten ze de wetten gehoorzamen. Deze gehoorzaamheid moet zich zelfs tot de kleinste bijzonderheden uitstrekken, zooals bijvoorbeeld bij het werken in de laboratoria. De scheikundige weet, dat het niet slechts voldoende is verschillende stoffen dooreen te mengen. Bij diepgaande onderzoekingen moeten de nauwkeurige gegevens der samenstellende stoffen bekend zijn of van te voren onderzocht worden. Hij weet, dat slechts de toepassing van alle wetten en wel tot in de kleinste bijzonderheden hem nieuwe waarheden kan doen vinden en bewijzen. Het is mogelijk en zelfs zeer waarschijnlijk, dat hij niet weet, waarom deze wetten op deze bepaalde wijze moeten toegepast worden om het gezochte resultaat te krijgen; maar hij zorgt ervoor, dat aan alle eischen wordt voldaan, en slaagt. Mogen we hieruit niet besluiten, dat, evenals gebed, ook gehoorzaamheid een bron van kracht is? Het is voor den mensch onmogelijk iets buitengewoons te bereiken op stoffelijk of geestelijk gebied, tenzij hij dezen hoogsten vorm van energie, gehoorzaamheid, uitoefent en benut.

Waarom nu geen gehoorzaamheid aan geestelijke wetten?

Is het niet vreemd, dat dezelfde mensch, welke er zoozeer naar streeft nieuwe wetten te vinden, om deze dan zoo zorgvuldig mogelijk op te volgen, zich in alle kinderlijkheid afvraagt of het zijn nut heeft zekere geestelijke wetten te gehoorzamen, welke verband houden met zijne zaligheid? De Heere heeft ons op voorwaarde van gehoorzaamheid zekere resultaten beloofd en dit alles in volkomen overeenstemming met het gevolg van gehoorzaamheid aan natuurlijke wetten.

Laten wij ons bijvoorbeeld bepalen bij den doop, één der eischen,

aan welken, volgens openbaring een ieder zich moet onderwerpen ten einde burger te worden in het Koninkrijk der Hemelen. De opgestane Heiland zond Zijne Apostelen met de volgende geboden uit: „Gaaf in de geheele wereld en predikt het Évangelie aan alle kreaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, die niet geloofd zal hebben zal verdoemd worden.” Voelt gij het stellige en de beslistheid van deze uitspraak? Alle gedachten aan een waarschijnlijkheid of mogelijkheid zijn uitgesloten; de uitspraak is van eeuwige geldigheid. De ongeloofige, die buiten den aardschen toestand niets kan of wil erkennen, kan de vraag opwerpen hoe het mogelijk kan zijn, dat een doop in water, op deze aarde verricht, den mensch ook na den dood nog zou kunnen beïnvloeden. Kan water zonde afwassen? Als antwoord moeten wij toegeven, dat water zelfs geen vlekje van schuld kan afwassen, en toch brengt slechts gehoorzaamheid aan de wet van den doop, zooals voorgeschreven en verlangd door Jezus Christus, ons vergeving van zonden. Het is de gehoorzaamheid, niet het water, welke het zuiverende werk verricht.

Hoe kunnen wij weten?

Er waren zeer vele lieden, de woorden van Christus hoorende, die onbekwaam en onwillig waren Zijn woorden aan te nemen. Gaarne breng ik U in verband hiermede het leerrijke voorval gedurende het Feest der Tabernakelen in gedachten, toen de Meester in den Tempel kwam, nederzat en leerde. De meest brandende vraag van het volk was nu, of deze vreemde Galileër meer was dan een mensch; waren Zijne leeringen van God of sprak Hij uit zich zelf? Hij gaf hun een zeer eenvoudig doch afdoend middel om dit, ieder voor zich, uit te vinden. Merkt Zijne woorden op: „Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijne leer is de mijne niet, maar desgenen, die mij gezonden heeft. Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of ik van mijzelven spreek.” (Joh. 7 : 16, 17).

Voorzeker een eerlijke proef! Leef in overeenstemming met deze voorschriften en het gevolg daarvan zal allen twijfel te niet doen. Dit sluit een overeenkomst, een contract, tusschen God en den mensch in zich: Als gij dit wilt doen; zoo zal ik dat doen. Het feit van het werkelijke bestaan van zulk een overeenkomst is ons opnieuw gegeven door den laterdaagschen Profet, Joseph Smith: „Ik, de Heere, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik gebied; doch wanneer gij het niet doet, zoo hebt gij geene belofte.” (Leer en Verbonden 82 : 10). Het is een heilige belofte. De Heere is er even sterk door gebonden als wij; Hij kan de zaligheid van niemand terug houden, die aan de voorwaarden, deze te verkrijgen, heeft voldaan; evenmin kan iemand zaligheid erlangen zonder zich aan deze voorwaarden te onderwerpen. Ieder, die zegt in Jezus Chris-

tus te gelooven als de Verlosser en Zaligmaker, en tevens de noodzakelijkheid van den doop ontkent, is met zich zelf in tegenspraak en denkt onlogisch. Hij, die geloofd en gedoopt is, en verder in overeenstemming leeft met de geboden Gods, zal gered worden, of hij weet hoe dit gebeurt of niet. Geloof in Jezus Christus, gevolgd door bekeering, zal den onderzoeker zeker tot de overtuiging leiden, dat ook de doop van hem wordt verlangd — als een daad van gehoorzaamheid, welke een bewijs geeft van de zuiverheid van het geloof, dat hij belijdt en van zijn bekeering. Is het niet voldoende te weten, dat de Heere den mensch heeft geboden zich te laten doopen? Als wij aan de kracht en de waarde van Zijne geboden twijfelen, dan hebben we geen geloof in Hem.

Stel U voor een persoon, die nog nooit electrisch licht heeft gezien. Gij brengt hem in Uw huis, voorzien van de modernste toepassingen der techniek. Hij vertelt U van de primitieve toestanden, welke nog heerschen in de plaats, vanwaar hij komt. Het wordt avond en de duisternis valt in. Tot nu toe heeft uw gast slechts kaarslicht of eenvoudige olielampen gekend. Gij leidt hem nu naar den wand van de kamer en wijst hem den zich daar bevindenden schakelknop. Gij verzoekt hem op dezen te willen drukken, terwijl gij hem vertelt dat, als hij zulks zal gedaan hebben, de kamer schitterender zal verlicht worden, dan hij ooit heeft gezien. Hij neemt evenwel uw verklaringen zeer skeptisch, ja zelfs eenigszins argwanend op en denkt, dat hij gefopt zal worden. Daarom weigert hij aan Uw verzoek te voldoen en blijft in het duister. Gij wilt mij dit beeld wel verontschuldigen. Het eenigste, wat ik U nadrukkelijk wilde aantonen is dit: Als de man genoeg vertrouwen in U had gehad om Uwe woorden te gelooven en dus den stroom had gesloten, zooals gij hem dit hadt gezegd, dan zou hij licht ontvangen hebben, onverschillig of hij dit wonder begreep of niet.

De Weduwe en de kruik met olie.

Een zeer interessante geschiedenis staat opgeteekend in het 'Tweede' Boek der Koningen. Ik verzoek U dit te lezen. Het is een verhaal van een weduwe, die in ziele-angst tot Elisa, den Profeet kwam. Haar echtgenoot was een eerlijk man geweest, die den Heere tot aan zijn dood gediend had; maar hij was gestorven, haar twee zonen nalatende. Ook waren er eenige schulden, welke hij zeker zou hebben betaald, ware hij in leven gebleven. De weduwe was nu evenwel niet in staat dit te doen. Overeenkomstig de wetten van dien tijd — welke door de menschen waren ingesteld, en dus niet goddelijk waren — wilden de schuldeischers haar beide zoons, de kinderen van haar echtgenoot, gevangen nemen, ten einde deze als slaven te verkoopen, om met dit door menschenhandel verkregen geld de schulden te delgen. De geest des Heeren rustte op Zijnen Profeet en hij vroeg aan de vrouw, wat zij in huis had,

waarmede zij zoo mogelijk zou kunnen betalen. Zij bezat niets dan een enkele kruik met olie, hetwelk evenwel in die dagen een zeer gewild betaalmiddel was. Elisa zeide de vrouw zooveel ledige potten te leenen als zij kon en de pot met olie over te gieten in deze ledige potten. Nauwgezet vervulde zij alle voorschriften, welke haar gegeven waren en toen zij de olie overgegoten had, waren alle kruiken ermee gevuld. De geschiedenis eindigt als het volgt: „Hij zeide: ga heen, verkoop de olie, en betaal uwen schuldeheer; gij dan met uwe zonen, leef bij het overige.” (2 Kon. 4 : 1-7). Geloof gij deze geschiedenis? In het heden van hoogere en lagere, van goede en slechte kritiek vraag ik een ieder van U of gij deze geschiedenis gelooft. Ik geef U mijn antwoord: Ik geloof het verhaal tot in alle bijzonderheden. Het Boek der Koningen wordt als een authentiek verslag aanvaard. De kracht der gehoorzaamheid werkte dit wonder en deze kracht vermeerderde de olie in de kruik bij het uitgieten ervan, op dezelfde wijze als later onder de Hoog-Priesterlijke aanraking de brooden en visschen vermeerderden in hoeveelheid, totdat duizenden menschen ermede gevoed waren en de resten zelfs de hoeveelheid bij het begin overtroffen. De twijfelaar zal wellicht zeggen, dat zulks onmogelijk is. Maar waarom? Als hij zichzelf in dit geval eens wil onderzoeken, zal hij dit als antwoord moeten geven: „Omdat ik niet kan begrijpen, hoe het gebeurde.” O, gij twijfelaar, wat hebt ge om U zelf enge grenzen getrokken! Volgens uw gedachtengang kan er niets bestaan, wat gij niet kunt begrijpen. Hieruit volgt omgekeerd, dat ge alles zoudt kennen en begrijpen, wat bestaat! Dit grenst aan godslastering. Gij wilt voor U zelf op een der eigenschappen Gods beslag leggen: alwetendheid.

De melaatsche genezen door gehoorzaamheid.

Kent gij de geschiedenis van Naäman, hoofdman van de Syriërs, die tot Elisa kwam om van melaatschheid genezen te worden? De Profeet zeide tot dezen man, zich zeven malen in de Jordaan onder te dompelen en beloofde hem bij gehoorzaamheid volkomen genezing. Maar de trotsche Syriër was beleedigd door den eenvoud van dien raad en wilde ongenezen naar zijn land teruggaan. Hij luisterde evenwel later naar goeden raad en ging tot de rivier, „Zoo klom hij af, en doopte zich in de Jordaan zevenmaal, naar het woord van den man Gods; en zijn vleesch kwam weder, gelijk het vleesch van een kleinen jongen, en hij werd rein.” (2 Kon. 5).

Door gehoorzaamheid ontving deze melaatsche genezing!

Ik herhaal, dat er geen faktor van onzekerheid in het plan der zaligheid bestaat, want dit zou onrechtvaardigheid toelaten. Er zijn wegen bereid, waardoor de mensch kan omhoog komen om, door de poorten des doods en het wonder der opstanding den weg tot eeuwig vooruitgang te bereiken. Deze wegen leiden alle over:

gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.

Het Burgerschap in Gods Koninkrijk.

Denkt gij, dat de voorwaarden tot burgerschap in Gods Koninkrijk minder juist zijn voorgeschreven als dit bij de volkeren, door menschen geregeerd het geval is? De goddelijke volmacht om de kinderen der menschen in dit eeuwige Koninkrijk in te lijven is in deze eeuw tot de aarde teruggebracht. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen roept alle volkeren, ongeacht ras of natie, toe des Heeren geboden te gehoorzamen, een blijvend geloof in God te bewaren, gedoopt te worden door de autoriteit van het Heilig Priesterschap en het beloofde gezelschap van den Heiligen Geest te ontvangen.

Gehoorzaamheid is de eerste wet des Hemels, der aarde en in alle eeuwigheid! Amen.

CONFERENTIE-AANKONDIGINGEN.

Utrechtsch District.

Zondag den 27sten Juli zal in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, Mariaplaats, Utrecht, de halfjaarlijksche conferentie van het Utrechtsche District gehouden worden. Bijeenkomsten des morgens om 10 uur, des namiddags om half drie en des avonds om 7 uur.

Zaterdag 26 Juli is er om 10 uur v.m. in de gewone zaal: Kruysstraat 7, een zendelingsamenkomst. In dezelfde zaal des avonds om 7 uur een vergadering van de Bijenkorfmeisjes en om half negen een vergadering van de Zustershulpverenigingen van het Utrechtsche District.

Amsterdamsch District.

Zondag 10 Augustus zal de halfjaarlijksche conferentie van het Amsterdamsche District gehouden worden in de gewone zaal: Weteringschans 101. Samenkomsten des morgens om 10 uur, 's namiddags om half drie en des avonds om 7 uur.

Donderdagavond 7 Augustus een programma van de Zondagschool, Vrijdagavond 8 Augustus een programma van de Onderling Ontwikkelings-Vereeniging (M-mannen en Bijenkorfmeisjes) en Zaterdag om 10 uur v.m. Zendelingenbijeenkomst.

Komt allen op met blijden zin

En brengt een vriend mee of vriendin!

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: FRANK I. KOOYMAN - ASSISTENT: PIETER VLAM

IETS OVER PRIESTERSCHAPSPLICHTEN.

Een der voornaamste kenmerken van de Kerk van Jezus Christus, zoowel in vroegere als in deze dagen, is het bezit van het heilig Priesterschap, de autoriteit om in den naam der Godheid te handelen, zoodanig, dat deze handelingen op aarde verricht, ook in den Hemel van kracht zijn.

Het is begrijpelijk, dat hiermede den menschen een niet te benaderen macht is gegeven. Alle dragers van het Priesterschap bezitten meerdere of mindere goddelijke autoriteit, al naarmate het ambt, wat zij bezitten. Voorwaar een heerlijk besef voor degenen, die geroepen zijn deze macht te dragen en in gerechtigheid uit te oefenen. Een hoog-heilig voorrecht, een rijke zegening, edele plichten zijn hun daarmede gegeven. Dragers van zoo iets kostbaars, dat zij dubbel voorzichtig moeten zijn hunne levens onbevlekt te houden van de zonden der wereld.

Waar de kennis over het handhaven dezer priesterlijke macht grootendeels van de wereld verdwenen was, is het niet te verwonderen, dat bij de wederoprichting der Kerk, aan Joseph Smith, den profeet dezer dispensatie, vele openbaringen, rijk voorzien van aanwijzingen daaromtrent werden gegeven.

Nadrukkelijk worden in verschillende afdeelingen van Leer en Verbonden de rechten en plichten van de Priesterschap uiteengezet, dikwijls vergezeld van ernstige raadgevingen.

Zoo lezen wij in Afd. 121 van Leer en Verbonden, in de verzen 36, 37, 38, 39 en 40:

„Dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid. Dat zij op ons kunnen bevestigd worden, is waar; maar wanneer wij ondernemen onze zonden te bedekken, of onzen hoogmoed of onze ijdele eerzucht te bevredigen, of bestuur, heerschappij, of dwang op de zielen der menschenkinderen in eenige mate van ongerechtigheid nit te oefenen, ziet, de hemelen onttrekken zich; de Geest des Heeren wordt bedroefd; en als deze onttrokken is, — vaarwel zij dan het Priesterschap of gezag van dien man.

Ziet! voordat hij het is gewaar geworden, is hij aan zichzelf overgelaten, om tegen de prikkelen te slaan; de heiligen te vervolgen, en tegen God te strijden.

Door droevige ervaringen hebben wij geleerd, dat het de aard en neiging van bijna alle menschen is, zoodra zij een weinig gezag verkrijgen, zooals zij veronderstellen, zij onmiddellijk onrechtvaardige heerschappij beginnen (mit te oefenen.

Daarom zijn velen geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren."

De wijsheid en de kennis Zijner kinderen, welke onze Schepper bezit, wijzen hier op een menschelijke zwakheid, welke een der eerste oorzaken van het verliezen van den waren geest van het Priesterschap kan zijn, en helaas, dikwijls reeds is geweest.

Toch mogen deze ernstige waarschuwingen ons niet zoover voeren, dat wij ervan zouden terugschrikken een ambt in het Priesterschap op ons te nemen. Zij, die het Evangelie recht verstaan, zullen evenwel nooit zoover komen. Zij weten, dat voor ieder mannelijk lid der kerk het bezit van het Priesterschap noodig is tot persoonlijken vooruitgang en zegen voor zichzelf en eventueel voor zijn gezin, tot zegen kan zijn ook voor de gemeente, ja zelfs voor de geheele menschheid. De Kerkgeschiedenis van het heden en het verleden leert ons, dat die gemeenten, waar de Priesterschap werkzaam is en eendrachtelijk er naar streeft God te dienen, tot de besten der Kerk behooren.

Het Priesterschap is er evenwel om gebruikt te worden. Behoorlijk geleid en bestuurd vormt het de levende kracht der Kerk. Misbruik ervan leidt tot verderf. Dezelfde openbaring geeft ons in de verzen 41—46 aan, op welke wijze het Priesterschap gebruikt moet worden, met tevens in de laatste verzen een verstrekkende zegening. Na deze verzen doorgelezen te hebben, bepalen we ons een oogenblik bij deze woorden:

„Geen macht of invloed kan of zou krachtens het Priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door zachtmoedigheid, ootmoedigheid, en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis."

Hooge eischen worden hier aan de Priesterschapdraggers gesteld. We gevoelen en weten, dat deze eischen juist zijn en de basis van het bestuur der Kerk moeten vormen. We gevoelen ook, hoeveel we nog te kort schieten. Bovendien zullen zij, die strevende zijn hun plicht te doen, ook nog dikwijls den schijn op zich laden niet aan deze eischen te voldoen. Vooral de broeders, welke geroepen zijn te presideeren of te leiden, hebben vaak tot plicht een zekere gestrengheid te toonen, noodig voor het handhaven van orde, regelmaat en netheid. De weldenkende leden zullen dit dezen broederen nooit ten kwade duiden. Te dikwijls ontstaat zelfs de indruk, dat er in onze bijeenkomsten op het gebied van orde, netheid en regelmaat nog wel een en ander kan verbeterd worden.

Als gehoorzaamheid de eerste wet des Hemels is, dan is orde zeer zeker de tweede wet. Kunt gij U de schepping, het heelal, alles wat door God bestuurd wordt, voorstellen zonder orde, zon-

der regelmaat? Vele openbaringen, aan Joseph Smith gegeven, toonen aan, dat God ook in Zijn Kerk orde wil, netheid wenscht. Als een volk, gezegend met directe openbaringen, behooren wij in alles, dus ook in deze eigenschappen, voorbeeldelijk te zijn.

Wij zijn een blij, oprecht, levendig volk! Wars van onnoodige stijfheid en plichtmatigheid! In ons leeft het besef van de Waarheid, in onze zielen woont de vreugde de ware Kerk des Zaligmakers gevonden te hebben. Kortom: wij hebben een getuigenis! Maar kunnen daarom onze vergaderingen niet op tijd beginnen? Kunnen wij dit als verontschuldiging aanvoeren voor te laat komen? Gewis getuigt het van gemis aan eerbied voor Gods' huis, wanneer wij daar onze gewoonten van orde, regelmaat en netheid vergeten. Hoe dikwijls wordt in onze bijeenkomsten het voorspel van het orgel in stilte aangehoord? Genieten wij van de wijdende inleiding, welke dit spel, deze muziek behoort te geven? Wanneer wij het tot onze gewoonten maken op tijd te komen, bij het begin van het voorspel onze gesprekken te staken en ons voor te bereiden op de komende plechtigheden, waarvan het gebed en in sommige vergaderingen later het vieren van het Heilig Avondmaal wel de grootsten zijn, dan behoeft zeer zeker de leidende broeder niet drie, vier, ja misschien nog wel meerdere malen om stilte en orde te verzoeken. Onze bijeenkomsten zouden hierbij heel veel winnen en, vooral ook op bezoekers, veel meer indruk maken. Het spreekt van zelf, dat de leiders hierin ook het voorbeeld dienen te geven. Dit alles is een kwestie van gewooneheid. Zij die immer vijf tot tien minuten te laat komen, kunnen zich er met dezelfde regelmaat aan gewennen vijf minuten voor den tijd te komen.

Het Volk des Heeren, geleid door Zijn Priesterschap, stelle ook hierin een voorbeeld: orde, regelmaat, netheid — de eerste vruchten van gehoorzaamheid! Genoeg vrijheid, levensgeest en getuigenisdrang blijft ons over om stijfheid te vermijden.

God wenscht, dat Zijn Priesterschap, zij die groepen zijn te leiden in de bijeenkomsten der Kerk, welke gehouden worden in den Naam van Zijnen Zoon, hun macht en invloed gebruike tot het bereiken van het allerbeste, het allerhoogste. De daartoe noodige strengheid en vastheid van wil behooren tot het normale uitoefenen van hunne plichten. Een door liefde en eerbied tot God gedragen ernst is daartoe noodig. Een rechtmatig gebruik van hunne autoriteit kan nooit in misbruik ontaarden.

Laat ons de Priesterschap steunen in haar arbeid. Laat ons één zijn, ook in deze zaken. Laat ons de eere Gods hooghouden door het toepassen der hoogste levensbeginselen, als vervat in het Evangelieplan, in al onze bijeenkomsten, in onze tehuizen en in onze levens. Dan worden wij in waarheid: „Het zout der aarde.”

EVANGELISCHE VRAGENBUS.

(Wij belooven met, alle inkomende vragen te zullen beantwoorden, maar zullen wel, zoo mogelijk, op elke vraag van algemeen belang een ophelderend antwoord geven.)

Vraag: Kan de Heilige Geest alleen maar door kerkelijk gedoopten ontvangen worden en uitsluitend door het opleggen der handen?

Antwoord: De Heiland sprak eens tot Zijne Apostelen (Johannes 14 : 16 en 17) :

Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u eenen anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; namelijk den Geest der Waarheid, welke de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet, en kent hem niet.

Hieruit blijkt duidelijk dat de wereld den Heiligen Geest niet kan ontvangen. De wereld — wie zijn dat? Zij die Christus nog niet aangedaan hebben, met andere woorden : zij die nog niet in het koninkrijk Gods zijn ingegaan door geloof in God en Christus, bekeering en doop. „Zooveel als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan” (Galaten 3 : 27).

Toen Petrus en andere apostelen opgebracht werden voor den Joodschen Raad, en de hooge priester hen beschuldigde dat zij het bloed van den Messias over hen wilden brengen, antwoordde Petrus (Handelingen 5 : 30-32) :

De God onzer Vaders heeft Jezus opgewekt, welke gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. Dezen heeft God door Zijne rechterhand verhoogd tot eenen Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekeering en vergeving der zonden. En wij zijn Zijne getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, welke n God gegeven heeft den genen, die hem gehoorzaam zijn.

Let wel: niet aan degenen, die Hem ongehoorzaam waren. Dit strookt met de verklaring dat de wereld den Heiligen Geest niet ontvangen. En tevens met de verklaring van Petrus en anderen dat geloof in God en Christus, bekeering en de doop tot vergeving van zonde aan het ontvangen van den Heiligen Geest voorafgaan.

Hand. 2 : 38. Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Zie ook Hand. 8 : 12-17.

In het Nieuwe Testament is echter ééne uitzondering op dezen regel opgeteekend. Toen Cornelius, een godvruchtig heiden, met zijn gezin het Evangelie hoorde prediken, viel de Heilige Geest op allen die het woord hoorden (Hand. 10 : 44). Deze uitzondering werd om een bijzondere reden gemaakt. De apostelen pasten de bekrompen Joodsche zienswijze op het Evangelie toe. Ze dachten dat het beperkt moest blijven tot het huis Israëls, tot de besnede-

nen. Het was nog niet tot hun begrip doorgedrongen dat in Jezus Christus alle volkeren der aarde gezegend zouden worden, de heidenen zoowel als de Joden. Toen nu de tijd gekomen was dat het Evangelie ook aan de niet-Joden verkondigd moest worden, ont-sloot de Heere Zelf de deur. Hij zond een engel tot Cornelius en gaf aan Petrus een bijzondere openbaring. Leest Handelingen 10.

Toen de aanwezigen zich ontzetten, „dat de gave des Heiligen Geestes ook op de Heidenen uitgestort werd”, antwoordde Petrus: „Kan ook iemand het water weren, dat deze niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als-ook wij? En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den naam des Heeren” (Hand. 10 : 47 en 48).

Zie ook Hand. 11 : 15-17.

Klaarblijkelijk geschiedde deze afwijking van de gewone volg-orde der Evangelische beginselen en verordeningen hierom, dat de Joden een getuigenis van God zouden hebben, dat de Blijde Bood-schap zoowel voor niet-Jood als Jood was. Maar volgens de Schrif-ten komt het ontvangen van den Heiligen Geest na bekeering en doop. Geloof, bekeering, waterdoop en Geestesdoop — dat is de Schriftuurlijke en ook de logische, mooie volgorde.

Op het tweede gedeelte van de vraag: Kan de Heilige Geest uit-sluitend door het opleggen der handen ontvangen worden? heeft de vraagsteller het antwoord reeds tusschen de regels kunnen lezen. Uit het uitzonderingsgeval van Cornelius blijkt dat het kan gebeuren zonder handoplegging. Maar dat is een uitzon-dering, niet de regel.

Handelingen 8 : 17. Toen leiden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest.

Zie ook vers 18.

1 Tim. 4 : 14: Verzuim de gave niet, die in u is, die u gegeven is, door de profetie, met oplegging der handen des ouder-lingsschaps.

Hand. 16 : 6. En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen.

De regel is, dat de gave des Heiligen Geestes verleend wordt door het opleggen der handen.

BLOEMPJE IN DEN GESPLETEN WAL.

Bloempje in den gespleten wal,
Ik pluk je daar uit de spleten,
'k. Houd je met wortel en tak in de hand,
Maar had ik, klein bloempje, het volle verstand
Van al wat ge zijt, in jezelf en voor 't al —
Wat God en wat mensch is, zou 'k weten.

Tennyson.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

AVONDMAALSVERSJE VOOR JULI 1930.

Weer staat de tafel hier gereed
 Van Hem, die voor ons allen leed.
 Elk hart belijdt, elk vroom gemoed,
 Geloof in Zijn verzoeningsbloed.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

Johannes 7 vers 16 en 17.

Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijne leer is de Mijne niet, maar desgenen, die mij gezonden heeft. Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of ik van mij zelve spreek.

MISLUKKING?

Daar wordt een man begraven
 Wiens leven een mislukking was
 In de oogen van de braven,
 De deftige geslaagden-klas.

Mislukking — o, dat oordeel,
 Dat aan een menschenmond ontviel,
 Is 't niet welhaast in 't voordeel
 Van deze en iedre ziel?

Wij menschen zijn verwaten,
 Verachten vaak het „Oordeelt niet!”
 Maar dat nog daar gelaten —
 Wat weten wij van 't ver verschiet?

Ons leven hier beneden
 Is kort, zelfs op zijn langst gerekt;
 Daar liggen eeuwicheden
 In 't namaals echter uitgestrekt.

Al falen de aardsche krachten,
 't Werk van den geest wordt niet gestaakt;
 Mislukking...? Laat ons wachten
 Tot de Eeuw'ge Zijn balans opmaakt!

ONS BEDEHUIS.

(Huisbezoekles voor Augustus, zoowel voor de Zusters als voor de Broeders.)

In een zijner boeken vertelt Darwin, de beroemde natuurkundige, van zijn eerste bezoek aan de groote oerwouden van Brazilië. Reusachtige boomstammen aanschouwde hij, als evenzoovele pilaren onder een uitgestrekt bladerdak. Het woud was een natuurlijke tempel. Er heerschte volslagen stilte, een plechtig zwijgen, zóó indrukwekkend dat Darwin's eerste aandrang, zoo verhaalt hij, was om in aanbidding neer te knielen.

De Bijbel verhaalt dat God aan Mozes verscheen in een vlam-mend braambosch. Het braambosch brandde, maar werd niet ver-teerd. Toen klonk des Heeren stem: „Mozes, Mozes! Trek uwe schoenen uit van uwe voeten: want de plaats, waarop gij staat, is heilig land.”

Godshuizen en tempels worden gebouwd opdat de menschen daarin Gods nabijheid mogen gevoelen. Wij verwachten daar de kracht te vinden die geestelijke banden geven. Daar behoort de broederschap meer daadwerkelijk, de hemel wat dichter bij te zijn dan ergens anders.

De mensch is zoo gebouwd dat iedere ziel, beu van zes dagen van star dagwerk, verandering, ontkoming wil. Wij zitten te veel aan de wereld vast. Wij haken naar bevrijding in een andere sfeer. Na zes dagen van het alledaagsche snakken wij naar inspiratie.

„Hoe branden mijn genegenheên
Om 's Heeren voorhof in te treên.”

Tempels, kerken, bedehuizen — ze worden gebouwd om Gods nabijheid te doen gevoelen. Niemand komt er om vermaak te vinden. Heilige plaatsen zijn het, den Heere toegewijd. Zijn aanwezigheid wordt daar afgebeden. Mocht ikzelf dien Heiligen Invloed niet gevoelen, ik dien evenmin in den weg te staan. Dat ben ik mijn medenatuurgenoeten verschuldigd, zij die daar komen om te aan-bidden, snakkend naar geestelijke kracht. En boven alles ben ik het aan onzen Vader in den Hemel verschuldigd want de plaats die Zijn Geest zoo rijkelijk doorhuivert is heilige grond.

K.

Overleden.

TEN CATE. — Te Rotterdam, 14 Mei 1930, Johannes ten Cate, geboren 31 Mei 1863 te Groningen, gedoopt 25 Februari 1928 door Ouderling Gerrit van der Waard.

WEERS. — Te Rotterdam, 17 Juni 1930, Hendrika Cornelia Aretia Weers, geboren 8 December 1854, gedoopt 25 Februari 1891.

ZENDINGSNOTITIES.

Zondag 6 Juli werd het presidentschap van de Amsterdamsche gemeente, bestaande uit Ouderling Gerrit A. Jongejan, president, en de lokale broeders Ege Eylst en Ruurd Hut, raadgevers, eervol ontslagen. Drie lokale broeders volgen hen op: Ouderling Ege Eylst, president, Ouderling Ruurd Hut, eerste raadgever, Ouderling Marinus H. Blom, tweede raadgever.

Het presidentschap van de Haagsche gemeente, bestaande uit Ouderling Cornelius Dee, president, en de lokale broeders Anthonie Hartman en Jan P. Schouw, raadgevers, werd Zondag 13 Juli eervol ontslagen. Ook hier zijn drie lokale broeders de opvolgers: Ouderling Anthonie Hartman, president, Ouderling Jan P. Schouw, eerste raadgever, Ouderling Hendrikus J. Schrama, tweede raadgever.

Aangekomen.

Den 19den Juni j.l. zijn te Rotterdam aangekomen Ouderling Arthur van Otten, uit Salt Lake City, en Ouderling Geert Boekweg Jr. uit Ogden, om hier te lande een zending te volbrengen. Beiden zijn in het Rotterdamsche District geplaatst, eerstgenoemde te Delft en laatstgenoemde te Gouda.

Verplaatsingen.

Ouderling Marvin H. Ricks is van het Rotterdamsche District (Delft) verplaatst naar het Amsterdamsche (Alkmaar) als gemeente-president; Ouderling Nanno Venema van het Rotterdamsche District (Delft) naar Groningen als gemeente-president; Ouderling Alton R. Pugh van Almelo naar Delft als gemeente-president; Ouderling C. Nicolas Schaap van Almelo naar Alkmaar; Ouderling Fred M. Weenig van Amsterdam naar Almelo als gemeente-president; Ouderling Milford L. Hall van Rotterdam (Overmaas) naar Almelo; Ouderling Gerrit J. van Alfen van Groningen naar Arnhem als gemeente-president; Ouderling John L. Spitters van Gouda naar Arnhem; Ouderling Thomas F. Coppin van Arnhem voorloopig naar Den Haag: zijn nieuwe standplaats is hem nog niet aangewezen; Ouderling Charles A. Lofthouse van Arnhem naar Amsterdam; Ouderling Cloyd Galbraith van Amsterdam naar Dordrecht; Ouderling Kenneth G. Allen van Dordrecht naar Rotterdam (Overmaas); Ouderling Hoyt Wm. Brewster van Den Haag naar Amsterdam.

INHOUD.

De eerste Wet des Hemels	233	Zondagsschoolwerk	246
Conferentie-aankondiging ...	240	Mislukking (gedicht)	246
Iets over Priesterschaps- plichten	241	Ons Bedehuis	247
Evangelische Vragenbus ...	244	Overleden	247
Bloempje in den gespleten wal (gedicht)	245	Zendingsnotities	248
		Aangekomen	248
		Verplaatsingen	248

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.